

личество на водата въ притоците и азмацитѣ. Така, на пролѣтъ р. Тунджа излазя извѣнъ брѣговете си и на воднява всичките гълища на доста далечни пространства отъ коритото си, а извѣстно е, че именно въ този периодъ повечето отъ рибата излазя и търси плитки води, за да остави своя плодъ. Тогава именно околното население съ непростени срѣдства изтрѣбва плодовитите риби, които прѣзъ това време биватъ кратки и не сѫ плащливи. При всичко това въ голѣмо количество плодни риби сполучватъ да си хвѣрлятъ яйцата и не слѣдъ дѣлго време изъ тѣзи блата плаватъ милиони рибички, които не напуштатъ родното си място още дѣлго време, докато съобщението между Тунджа и тие гълища се прѣсъчне и водата прѣсъхне съвѣршенно, а въ други намалѣе. Въ прѣсъхналите гълища милиони рибички измиратъ, а въ азмацитѣ падатъ лесно жертва на многобройните си неприятели.

Такава е сѫдбата и на много рибички изъ другите рѣки и потоци, дѣто населението се радва, когато водата съвсѣмъ намалѣе, и се стараятъ съ разни срѣдства да хванатъ и послѣдната рибка съ тѣхъ, безъ да помислятъ, че съвѣршенно я изтрѣбватъ. Срѣдствата за запазването на този воденъ даръ за сега е:

1. Да се назначаватъ (ако не отдѣлни лица) прѣзъ периода за размножаването на рибата и когато намалѣе водата, изъ между горската и полицейска стража специални лица, които изключително да бдятъ върху запазването на рибата.

2. Да се изкопаятъ канали на гълищата и азмацитѣ, чрѣзъ които да се съобщаватъ прѣзъ цѣлото лѣто съ р. Тунджа. Това ще даде възможность на малките рибички прѣди да прѣсъхне водата да намѣрятъ спасение въ рѣката.

Резултатите отъ досегашната ловидба на рибата въ р. Тунджа. (Въ Ямболъ прѣзъ 1898 г. има хваната всичко 4946 кгр. а прѣзъ 1899 г. 5529 кгр.) се вижда, че населението въ окрѣга ни почти не се ползува отъ този природенъ рибникъ. За това прѣпоръжувамъ на окр.